

חוק תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם (תיקון מס' 3), התשנ"ח-1998*

1. תיקון סעיף 1 בחוק תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם, התשנ"ב-1992 (להלן - החוק העיקרי)¹, בסעיף 1 -

(1) בהגדרה "אסיר ציון", במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) מי שהיה תושב ארץ ישראל לפני הקמת המדינה ובשל פעילותו למען הקמת המדינה היה במאסר או שהיה שישה חודשים לפחות במעצר או בהגליה והכל אם הוא אזרח ישראלי ותושב ישראל";

(2) אחרי ההגדרה "אסיר ציון" יבוא:

"אלמנה" - כהגדרתה בסעיף 238 לחוק הביטוח אם היא אזרחית ישראלית ותושבת ישראל;

"אלמן" - כהגדרתו בסעיף 238 לחוק הביטוח אם הוא אזרח ישראלי ותושב ישראל;

(3) בהגדרה "הכנסד", במקום הסיפה החל במילים "למעט תגמולים" יבוא "למעט תגמול עיקרי במשמעותו בסעיף 10, קצבת ילדים לפי פרק ד' לחוק הביטוח, מענק חודשי המשולם על ידי הסוכנות היהודית לארץ ישראל, לאסירי ציון, מכוח תקנון תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם";

(4) אחרי ההגדרה "הרוג מלכות" יבוא:

"ילד" - כהגדרתו בסעיף 238 לחוק הביטוח אם הוא אזרח ישראלי ותושב ישראל;

(5) אחרי ההגדרה "חוק הבטחת הכנסה" יבוא:

"תושב ישראל" - לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 378 לחוק הביטוח.

2. במקום סעיפים 11, 12 ו-13 לחוק העיקרי יבוא:

11. (א) בפרק זה -
תגמול לפי הכנסה

"הכנסה מרבית" - אחד מאלה:

(1) לגבי מי שאין לו בן זוג - הכנסה בסכום השווה לקצבת זקנה, המשתלמת לפי סעיף 244(א) לחוק הביטוח;

(2) לגבי מי שיש לו בן זוג - הכנסה שלו ושל בן זוגו בסכום השווה לקצבת זקנה עם תוספת בעד בן זוג, המשתלמת לפי סעיף 244(א) ו-1(בא) לחוק הביטוח;

"תגמול עיקרי מלא" - תגמול עיקרי המשולם לפי סעיף 10 לאסיר ציון שהוכר כנכה ונקבעו לו 100% נכות.

(ב) אסיר ציון יהיה זכאי לתגמול (להלן - תגמול לפי הכנסה) בסכום השווה למחצית מהתגמול העיקרי המלא אם אין לו בן זוג, ובסכום השווה ל-75% מהתגמול העיקרי המלא אם יש לו בן זוג.

* נתקבל בכנסת ביום ה' באב התשנ"ח (28 ביולי 1998); הצעת החוק ורברי ההסבר פורסמו בהצעות חוק 2540, מיום כ"ב באדר התשנ"ו (13 במרס 1996), עמ' 780.
¹ סיח התשנ"ב, עמ' 205; התשנ"ח, עמ' 96.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), למי שהכנסתו עולה על ההכנסה המרבית לפי הענין, יהיה התגמול לפי הכנסה בסכום השווה להפרש שבין מחצית סכום ההכנסה העולה על ההכנסה המרבית, לבין סכום התגמול האמור שהיה זכאי לו לפי סעיף קטן (ב) אלמלא היתה לו הכנסה העולה על ההכנסה המרבית; לענין סעיף קטן זה, "הכנסה" – לרבות הכנסת בן הזוג לגבי מי שיש לו בן זוג.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), סכום התגמול לפי הכנסה המשתלם לאסיר ציון שהוא ובן זוגו זכאים לתגמול לפי הכנסה, לא יעלה על סכום השווה לתגמול לפי הכנסה המשתלם לפי סעיף קטן (ב) למי שאין לו בן זוג.

(ה) אסיר ציון הזכאי לתגמול עיקרי לפי סעיף 10 זכאי, בכפוף להוראות סעיף זה, גם לתגמול לפי הכנסה.

3. (1) בסעיף 15(א) ו-(2) לחוק העיקרי, במקום "ההכנסה המותרת" יבוא "ההכנסה המרבית";
(2) סעיף קטן (ד) – בטל.
4. בסעיף 16 לחוק העיקרי, המילים "כמשמעותם בסעיף 238 לחוק הביטוח" – יימחקו.
5. במקום סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:
17. (א) נפטר אסיר ציון ובתכוף לפני פטירתו היה זכאי לתגמול לפי סעיפים 10 או 11, תהיה אלמנתו בשעת פטירתו, זכאית לכל אלה:
(1) למענק בסכום השווה למענק המשתלם לפי סעיף 310 לחוק הביטוח;
(2) לתגמול בסכום השווה ל-60% מסכום התגמולים ששולמו לנפטר בתכוף לפני פטירתו, לפי סעיפים 10 או 11.
(ב) נפטר אסיר ציון שמתקיים בו האמור בסעיף קטן (א), ואין אלמנה הזכאית לתגמול לפי סעיף זה, יהיו כל ילדיו, שמתקיים בהם האמור בהגדרה ילד, זכאים יחד לתגמול בשיעור כולל האמור בסעיף קטן (א2).
- (ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) –
(1) לא ישולם מענק לפי הוראות בסעיף קטן (א) לילדיו ולא למנתו של אסיר ציון, אם שולם בשל פטירתו מענק לפי סעיף 310 לחוק הביטוח או לפי סעיף 15 לחוק הבטחת הכנסה;
(2) לא ישולם תגמול לאלמנה שחזרה ונישאה, מיום שנישאה כאמור.
(ד) לענין תשלומים לפי סעיף זה, דין אלמן כדין אלמנה.

"פרק ד'ו: הטבות

מענק הטבות 17. אסיר ציון שהוכר כנכה, זכאי אחת לשנה נוסף על התגמולים לפי חוק זה, גם למענק הטבות בסכום השווה ל-18% מהשכר הממוצע המחושב לפי סעיף 2 לחוק הביטוח; מענק ההטבות ישולם בחודש אוגוסט של כל שנה; בסעיף זה, "מענק הטבות" – תשלום שניתן לאסיר ציון שהוכר כנכה כהשתתפות בהוצאות כאמור בתקנות שהתקין שר האוצר לפי סעיף 27 לחוק נכי המלחמה בנאצים, התשי"ד-1954."

7. אחרי סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא:

הכנסה לענין גמלאות זקנה ושאיירים מיוחדות 19. תגמול המשולם לפי הוראות חוק זה לא ייחשב כהכנסה לענין ההסכם בדבר מתן גמלאות זקנה ושאיירים מיוחדות שנערך בין ממשלת ישראל לבין המוסד לפי סעיף 9 לחוק הביטוח.

8. בסעיף 21 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "על פי הוראות חוק זה" יבוא "לפי סעיפים 10, 14 ו-15";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) בן זוג וילד של אסיר ציון הזכאים לקצבה הברירה בידם לבחור בקצבה או בתגמול לפי סעיף 17; בסעיף זה, "קצבה" – אחת מאלה לפי הענין:

(1) קצבת שאירים לפי פרק י"א לחוק הביטוח;

(2) קצבת תלויים לפי פרק ה' לחוק הביטוח;

(3) גמלת שאירים המשתלמת לפי הסכם בדבר גמלאות זקנה ושאיירים מיוחדות שנערך בין ממשלת ישראל לבין המוסד לפי סעיף 9 לחוק הביטוח."

9. בסעיף 22(ב) לחוק העיקרי, אחרי "אסיר ציון" יבוא "נכה".

10. תחילתו של חוק זה ביום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999) והוא יחול על תגמול ומענק המשתלמים בעד יום התחילה ולאחריו; ואולם תגמול לפי הכנסה כמשמעותו לפי הוראות סעיף 11 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, שיש לשלמו בעד התקופה שמיום התחילה ועד ליום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000) (להלן – המועד הרחוי לתשלום) ישולם החל במועד הרחוי לתשלום.

11. אסיר ציון ששולם לו תגמול לפי סעיפים 11, 12 או 13 לחוק העיקרי כנוסחם ערב תחילתו של חוק זה (להלן – הדין הקודם), לא יפחת התגמול הכולל שישולם לו לפי סעיף 10 לחוק העיקרי, וסעיף 11 לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, מהסכום שהיה משתלם לו לפי הדין הקודם.

אליהו ישי
שר העבודה והרווחה

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה